

dag frá degi

Allir
minir
longslar

Fuglalát og titan —
alt minnir meg um teg,
yndisligt um teg,
yndisligt um teg!
Øll mín gerð hon verður
eitt seljuspæl við teg,
yndisligt,
so yndisligt við teg!

Siti eg í kirkju,
eg skeiti eftir tær,
yndisligt at tær,
yndisligt at tær!
Síðan upp til altars,
har tú vilt fylgja mær;
yndisliga
tú vilt fylgja mær!

Velti eg mín akur,
tá syngi eg um teg;
yndisligt um teg,
yndisligt um teg!
láið blítt í erva
við sangi uggar meg,
yndisligt
við sangi uggar meg!

Allir minir longslar
teir snúgva seg um teg,
yndisligt um teg,
yndisligt um teg!
Um bert ein av tínum
snúði seg um meg,
yndisliga
snúði seg um meg!

Allar vársins blómur
tær anga bert um teg,
yndisligt um teg,
yndisligt um teg!
summarðá og seljur,
ið vaksa fram við veg,
yndisliga
vaksa fram við veg!

(týðing)

Alexandur Kristiansen

Føroyingurin

Har, ið havsbylgjan øgislig dunar,
har, ið ræður um vón og um trúgv,
har, ið máttlil einki sær munar,
festi forðum í føroyingur búgv

Alt var berligt úr fjalli í fjøru,
valla grasnál úr grótinum rann;
men í stríð móti náttúru hørdi
fúsar fór hann og sigrandi vann.

Grønt spratt grasið í kargasta lendi,
turrur eygur fekk vallbúnan lit;
heim úr haga við haka í hendi
fótum lættur, tó merktur av slit.

Og hann bygdi sær borð móti báru
hóast brimligt og illska í sjó,
altíð gloymdi hann loturnar sváru,
tá ið bátur á lunnunum stóð.

Sat í drátti við útoyggjaendar,
ei tað spurdist, at fiskurin treyt;
og á skýmingarløtum, sólkendar,
hann í friði á fjørðinum fleyt.

Har, ið havsbylgjan øgislig dunar,
har, ið ræður um vón og um trúgv,
har, ið máttlil einki sær munar,
festi forðum í føroyingur búgv.

Alexandur Kristiansen

1	S	2	L	3	O	4	N	5	L	6	E	7	K
8	T	O	K			9	O	Y	R	A			
10	U	L	L				N			A	V		
	D			12	A	R	I	13	N			A	
14	N	Æ	R					16	R	A		R	
17	I	S	T					18	N	V		O	
19	N	I		20	P	A	N			I	K		
22	G	R	A	I	R								

Loysnin á krossorðinum í nr. 59

Genta søkist

Søkt verður eftir gentu til húspláss
frá 1. september.
Ringið tlf. 73464

Tórgerð Suðuroy

Uppreisturin í Ådalen

Ådalen, ein lítill býur
heilt uppi í Norðursvía-
riki. Arbeidsfólkið í bý-
num er farið í verkfall
fyri at fáa hægri løn — 4
oyru meira um tíman.

Tað er hungursneyð.
Tveir fiskar eru nóg mik-
ið til at skapa veitslu-
hugna. Arbeidsgevarnir
hava nokk av mati, men
ongar arbeidsmegi.

Men kluffin millum
báðar partarnar verður
brotin av kærleikanum:

Arbeidsrasonurin Kjell
og stjóradótturin Anna
verða ástartikin hvør av
øðrum.

Verkfallið heldur
fram. Arbeidsgevarnir
fáa fólk úr øðrum nær-
liggjandi býum, men í-
búgvarnir í Ådalen loypa
á hesar fremmandu.
Mitt meðan alt hetta
stendur á, sigur Anna
við Kjell, at hon skal
hava barn.

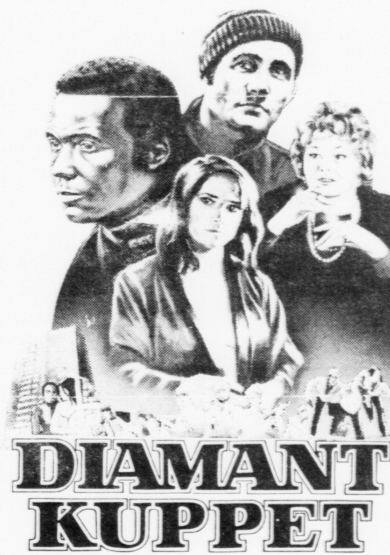
Politiið hevur mist

tamarhaldið á ófriðinum,
og ein støðugur ótti er í
býnum. Mamma Onnu
tekur Onnu við sær til
Stokholm til eina lækna-
kanning. Uttan at Anna
fær nakað at vita, syrgir
mamman fyri, at Anna
fær abort. Aftan á or-
sakar hon seg við, at hon
hevur gjørt dótturina eina
tænastu.

Alopið á teir fremm-
andu arbeidararnar
skapar samanbrestir
millum teir utturu part-
arnar av verkfallsmonn-
unum og teir meira javn-
aðarsinnaðu. Men støð-
an er ikki haldgóð. Okk-
urt má henda.

Arbeidsgevarnir fáa
herin til hjálpar, meðan
arbeidararnir ganga
kravgongu. Hermenni-
nir eru klárir við skot-
vápnum til at taka imóti
kravgonguni við teim
reyðu fløggunum. Um
kravgongan ikki verður
steðgað, so verður skot-
ið. Men arbeidararnir
halda fram við krav-
gongu síni. Túsund og
aftur túsund av arbeid-
arum ganga fram meðan
»Internationale« hoyr-
ist.

Hermenninir skjóta —
5 arbeidarar missa livið.
Hetta er 14. mai 1931 í
Ådalen.

Charles og Earl Hodg-
son eru tviðurdabroður
og likjast hvørjum øð-
rum sum tveir dropar av
vatni. Afturat at likj-
ast hava teir enn eitt
felags, áhugan fyri dia-
mantum. Tann eini
bróðurin selur teir,
meðan hin ger eftirans-
ingarskipanir til hesar
dýrabaru steinar. Teir
eru ikki júst bestu vin-
ir, og tá teir saman-
venja karate, meina

teir øll sløgini álvars-
liga.

Eftiransingarskipan-
in í Tel Aviv á dia-
mantmarknaðinum er
tað seinasta avrikið hjá
Earl. Hetta hevur gjørt
hann viðagitnan, og
Charles avger at ráma
bróðurin við at visa, at
skipanin hjá honum
ikki er so góð, sum
hildið verður.

Charles fer í felags-
skap við pengaskáps-

tjóvin Archie og vin-
konu hansara Sally, og
tey fara hvør sær til Ís-
raels. Politiið har í
landinum kennir
Archie og »starva«
hansara, so hann og
Sally verða fylgd alla-
staðni, har tey fara av
politinum. Um somu
tíð fær Charles heldur
ikki farið allastaðni,
har hann vil einsamall-
ur, tí at hann hevur
fingið samband við
eina ágrýtna, diamant-
áhugaða, amerikanska
einkju.

Fyri at villeiða poli-
titið, lata Archie og
Sally sum um tey ætla
at stjála krúnuna frá
Mariu Moy í eini gitn-
ari kirkju í Betlehem.
Politiið letur seg lokka,
og tey trý fáa frið at
gera arbeidi sitt: at
bróta inn á ein væl-
vardan diamantmarkn-
að, har rikmenn av all-
ari jørðini hava latið
diamantar sínar liggja.

Tað kann mangan
vera torført at fáa tveir
persónar, sum likjast
hvør øðrum, men her
var tað ikki so. Robert
Shaw leikar báðar
bróðurnar, og sum sagt
likjast bróðurnir hvør-
jum øðrum, og so líkist
Shaw sær sjálvum.

Filmurin verður
sýndur í Leikhús Bio.